

OBSAH:

Jednání první. Zbrojnoš Vít chystá se se svým pánem, rytířem Hugem, jenž má slavit svatbu s rybářskou dcerkou Undinou, na cestu do vlasti. Hugo zamiloval si Undinu, jsa zdržen povodní a nucen pobýti po tři měsíce u starého rybáře Tobiáše. Rybářova žena Marta přichází s páterem Heilmannem, jenž má vykonati svatební obřad. Staří vzpomínají, jak právě před patnácti lety na Dušičky přijali za vlastní dítě děvčátko, které našli u dveří své chaty, po smrti jich dcerušky. Rytíř Hugo vítá pátera jako svého starého přítele, což přijde Undině k smíchu. Byvši za to pokárána lituje toho a při tom vysloví pochybnost, že by měla duši. Po odchodu kněze i svých pěstounů prosí Undina Huga, aby jí vypravoval o princezně, která jej obdařila páskou za vítězství při turnaji. V tom přichází Vít a oznamuje, že rybáři se chystají snoubence doprovoditi do kostela. Vít jeví radost, že vlny vynesly na břeh sud dobrého vína, když v tom se k němu přidruží vládce vodní Kühleborn v přestrojení a dá se s ním do hovoru. Zatím vrátí se novomanželé a Vít pěje píseň ku chvále vína. Kühleborn přestrojený za pátera žehná manželům. Undina jej pozná a důvěřujíc lásce Hugově nerada jej vidí. Loučí se pak se svými pěstouny a odjíždí s Hugem za hlučných projevů blahopřání.

Jednání druhé. Vít vypráví sklepmistrovi Hansovi o zkušenostech na cestách a o mladé choťi svého pána, o níž tvrdí, že je vodní vílou. Hans zase svěřuje Vítovi, že dnes má být otevřena skříňka se zprávou o původu princezny Berthaldy. Zatím Hugo stále naléhá na Undinu, aby mu svěřila tajemství o svém záhadném původu. Undina vypravuje, že je vodní vílou nemající duše, které však může nabýti pouze láskou. Přichází Berthalda s loveckou družinou a vítá Huga, jenž jí oznamuje svůj sňatek s Undinou. Berthalda jest touto zprávou zdrcena. Undině se zdá, že Berthaldu již kdysi viděla, avšak umlká na pokyn Kühlebornův, jenž přišel ke dvoru Berthaldinu přestrojen za neapolského vyslance. Undina mu vyčítá, že jí stále pronásleduje. Berthalda prohlašuje pak svým poddaným, že se provdá za neapolského krále a vyzývá Undinu, aby zapěla něco o vodní říši. Místo Undiny chopí se loutny Kühleborn a zpívá o Berthaldině původu, která jest vlastně dcerou prostých rybářů a kterou zachránil před utonutím vévoda, přijav ji za vlastní. Pravda vyjde na jevo po otevření skříňky, kdež jest uložen písemný důkaz o pravém původu Berthaldy, která jest touto hroznou zprávou zničena a rozrušena příchodem svých pravých rodičů, káže ztrestati Kühleborna, jenž však daje se poznati, vstupuje na místo sochy vládce vodní říše a propadá se do vodní hlubiny. Nad Berthaldou, která klesla do mdlob, sklání se s účastí Undina.

Jednání třetí. Vít sděluje sklepmistru Hansovi, že rytíř Hugo se dvoří Berthaldě.

Hugo vskutku porušil věrnost Undině, kterou odpuzuje. Jezero se rozbouří, rozpoutá se bouře, z vody vystupují strašidelné zjevy a vodní duchové s Kühlebornem, kteří se ujímají opuštěné Undiny. Kühleborn vezme Undinu do své říše.

Jednání čtvrté. Hugo pronásledován výčitkami svědomí vzdálil se od svatební hostiny a jest pronásledován děsivými sny o Kühlebornovi, jenž vybízí Undinu, aby se pomstila Hugovi. Hugo spěchá pak opět k Berthaldě. Sklepmistr Hans s Vítem při pitce vypravují si různé rozmarné příhody a litujíce osudu dobré zapuzené Undiny, odvalí, aby se pomstili hrdé Berthaldě, balvan ze studně, z níž vystoupí Undina, jež se ubírá plačíc do hodovní síně. Hugo snaží se zbaviti zlé tísně a vybízí hosty k veselosti. O půlnoci, když vše se chystá k tanci, přichází Undina vztahujíc náruč k Hugovi, jenž pak puzen touhou, obejmě Undinu. Voda vniká do síně, zámek se zřítí a Hugo s Undinou ocitnou se v říši Kühlebornově, jenž Hugovi odpouští, avšak odsuzuje jej k žití ve vodní říši.

